Лекція 8

Дхарма, щастя, мета життя та призначення, шлях.
Мета – вивчення різноманітності призначень та цілей життя.

СЕНС ЖИТТЯ

Сенс будь-якої діяльності полягає поза цією діяльністю. Це стосується життя вцілому.
Якщо не розуміти, що передувало їй, вона здається безглуздою**.**

Неможливо усвідомити сенс з середини життя, але можна, подивившись життя з боку.
Життя набуває сенсу, якщо розглядати його як природну частину буття душі.
Тоді й цілі людини будуть не приватними, в рамках життя, а глобальними, у т. ч. за межами життя.

Такий погляд, дають ведичні писання. Їхня мета, згідно з Бхагават-Гітою - є досягнення істини, яка здатна призвести до щастя і свободи.

Ведичні вчення - це не "знання заради знання", а істини та технологій, які роблять вільними та щасливими послідовників. Веди – прагнуть трансформації.

Людина спочатку потрапляє у матеріальний світ, виявивши бажання творити. Для цього Всевишній наділяє його можливостями, у т. ч. его, тонким і щільним тілами.

Его – дає здатність існувати у матеріальному Світі (у т. ч. інстинкти), але, виростаючи, воно стає перепоною для повернення до духовного.

Основою матеріального Всесвіту є Закони справедливості (Карми). Кожен, незалежно від знання чи незнання, отримає таку долю, на яку заслужив.

Захопившись матеріальним існуванням, люди порушують Закони і тому змушені нести відповідальність і мешкати у колі Самскари (у циклі народжень). Так людина забуває про свою природу і потребує допомоги на шляху назад.

Задум у тому, щоб люди, уникаючи страждань і прагнучи щастя, шукали істину (Бога) і Знання, яке вестиме їх до щастя і Бога, усвідомлювали його, вчилися не тільки творити і руйнувати, а й приймати, пізнали свою духовну природу, кохання та злиття.

Глибоке та зростаюче щастя людини – це його нагорода.

Справжнє Знання – про щастя, воно негайно приносить відчуття умиротворення та вічності, достатньо лише йти до нього. Завдяки цьому людина може бути щасливою незалежно від зовнішніх обставин чи долі.

Усвідомивши таке Знання, людина здатна зрозуміти своє призначення та знайти мету, що відповідає її природі та розвитку. У її досягненні він бачить своє щастя.

ЩАСТЯ І СТРАЖДАННЯ

Поки люди думають, що їхній шлях обмежений матеріальними задоволеннями, вони не мають можливості шукати способи трансформувати себе.

У Бхагавад-гіті (8.16) говориться: "Від найвищої планети матеріального світу і до найнижчої - всі вони є місцем страждань, де повторюються народження і смерть".

Ведичні Писання говорять про три інші види страждань:

-страждання, що приносяться тілом;

-страждання, що приносяться іншими істотами,

- та умовами, наприклад, холодом.

Але навіть якщо ці страждання відсутні, ніхто не може набути повного щастя в цьому матеріальному світі - сили часу та смерті змушують кожного залишити своє місце.

На санскриті Землю називають Мрітьюлока - обитель смерті. Її також визначають епітетами духкхалаям – місце страждань та минуща (Бхагавад-гіта 8.15).

Властивості душі людини - "Сат, Чит, Ананда"

Вічність, Знання та Блаженство. З цієї причини людина тягнеться до «Вічного життя, Знання та Щастя». Усі бажання людини пов'язані з цими властивостями, але знаходять химерні форми.

Під тиском «цивілізації» людина позбавлена Знання, у тому числі Знання про вічність, а щастя бачить лише у задоволенні почуттів та інстинктів.

Відсутність знання про інші види щастя призводить до помилки, що їх немає. Поки людина бачить своє щастя лише у матеріальному, вона стикається з стражданням.

Природа душі штовхає на щастя, але відчуваючи його лише в матеріальному, людина максимум своїх зусиль спрямовує для його досягнення. Однак усе матеріальне тимчасово, і замість щастя, що зростає, людина знаходить все більше страждань.

Саме собою задоволення почуттів та інстинктів - лише прагнення енергії чи відсутності страждання. Можна думати, що йдеш до щастя, а тікаєш від страждання.

Досягши відчуття такого «хибного щастя», його легко втратити.
Так, людина, отримавши погану новину про свою компанію, просто втратить гарний настрій.

Розумна людина шукає щастя - тривале та незалежне від зовнішніх обставин.
Усвідомлення духовної основи, Світобудови, дозволяє подолати будь-яке страждання.

Справжнє щастя починається з умиротворення, що приходить з усвідомленням Духовної основи Світобудови, і зростає в міру позбавлення ілюзій Его.

Параматма висвітлює свідомість щастям, але якщо разум слабкий, а ум не чистий – світло тьмяніє.

Ум людини – призма, через яку він контактує зі світобудовою. А характер - це якість ума, чим сильніше виражені добрі риси, тим чистіша ця призма.

Карма людини, сприятлива чи ні, реалізується через її характер. Наприклад, якщо він гнівливий, то рано чи пізно отримає відповідну реакцію світобудови.
Ум – це інструмент, що використовується для досягнення щастя, це природа людини.

Не думайте, що ви знаєте, що таке щастя.
Задоволення – це результат припливу енергії.
Щастя – результат резонансу енергій кількох учасників.
Блаженство – резонанс зі Світобудовою, злиття з Всевишнім.

Разум показує щастя як мету.

Якщо ж ми не замислюємося про мету життя, ми стаємо слугами нав'язаного нам щастя або фанатичними служителями якоїсь релігії, але не Бога.

Для когось щастям стає становище у суспільстві чи достаток.
Для когось це гарні жінки, і він не може зупинитись у виборі.
Для когось це перемога у спорті, і він готовий втратити здоров'я у цьому прагненні.

Віра в щастя дається людині від народження: в маму та тата, в іграшки, в розваги і т.д. З розвитком приходять нові види щастя.
Дуже важливо розвиватись і не зупинитися на перших щаблях у розумінні щастя.

Все життя людини будується навколо віри разуму у певний вид щастя.
У моменти зміни такої віри людина може відчувати все не так, все тьмяно. Наприклад, людина шукала щастя в кар'єрі, досягла цього, отримала нову посаду, навіть була задоволена, а щастя все немає. Не знайшовши в своїй вірі щастя, він шукає нову.

З погляду писань, будь-який матеріальний достаток чи його відсутність - це лише можливість чи створення умов подолання помилки та усвідомлення природи.

Страждання теж мають глибоке значення. Нещасний шукає Знання та готовий застосовувати його. Горе змушує людину задуматися про своє життя та дає поштовх до пошуку Знань.

Людина, яка не замислюється над змістом, отримує страждання, поки не почне пошук сенсу.
Зрештою, у страждання людини є лише дві причини - це лінощі та невігластво.

ПРО ДХАРМУ

Дхарма (природа, призначення, покликання, обов'язок).
дхарма, призначення − це перша сходинка з чотирьох на шляху до щастя.

Здебільшого люди розуміють важливість усвідомлення та прийняття для себе шляху відповідно до природи, але мало хто відчуває своє призначення інтуїтивно.
Його можна зрозуміти через Знання, Веди.

Дхарма - санскритське слово, що описує чотири складові сприятливої діяльності людини у згоді з її душею, це:

- природа людини (матеріальна та духовна),
- призначення (стремління Атми, душі),
- покликання (таланти),
- борг (карма).

Знання про ваше призначення можна назвати повним, тільки якщо у вас є вичерпне уявлення про всі чотири складові Дхарми.

Дхарма – перший крок самореалізації.

Живучи з Дхармою (природою), людина знаходить щастя, діючи на благо інших.
Це головне, оскільки така діяльність дозволяє людині розвиватись природно.

Будь-яка інша діяльність здійснюється тільки на благо себе коханого, свого тіла чи почуттів, а це прямий шлях посилення егоїзму, жадібності, гнівливості, критицизму, заздрощів тощо, які, зрештою, є причиною всіх без винятку страждань.

Діючи відповідно до Дхарми, людина, незважаючи на труднощі, не страждає.
Така діяльність тішить його і не вимагає компенсації за пережиті страждання.

Отримавши оплату, така людина не прив'язана до грошей, вони викликають не жадібність, а навпаки, радість і готовність використовувати їх вільно.

Людина вільна від умовностей (его), вона впевнено і з радістю дивиться у майбутнє. Дхарма – це основа реального позитивного мислення, а не сурогату у вигляді штучних технік психології, псевдо «Секретів» та «Реальностей»,

МЕТА ЖИТТЯ

До того, як людина потрапила в грубе тіло, вона сама приймала участь у підборі її властивостей і здібностей, так щоб вона протягом життя дозволила вирішити два завдання:

- прожити чи відчути свою пережиту сприятливу чи ні долю (уроки),
- мати можливість розвитку відповідно до рівня розвитку свідомості.

Тіла людини наділені певними властивостями чи природою. Це і є Дхарма. Діяльність відповідно до природи і є діяльність у Дхармі, а реалізація цілей, зазначених Дхармою, дозволяє душі піднятися на наступний рівень розвитку.

Пройти шлях зростання до кінця – не просто. Тільки кожен 4й досягне звільнення.

Людина тягнеться до задоволення та енергії, оскільки це допомагає наситити почуття.
Але подія, здатна зіпсувати настрій, знищить радість від задоволення. Людина, придбавши машину, швидко перестає радіти їй, але розбивши її, страждає. Мільярдер, втративши мільйон, мізерну частину капіталу, відчуває себе нещасним.

Знання про справжнє щастя негайно приносить відчуття умиротворення та вічності. Практикуючи його, людина може бути щасливою незалежно від обставин чи долі.

Відчуття щастя приходить із духовною метою чи з наміром бути добрим.
Цей стан - справжнє почуття власної гідності.

Навіть найвища егоїстична мета не має бути головною для людини.
Щастя - це радість, що зростає, а задоволення в'яне з об'єктом і звиканням.

Діяльність відповідно до Дхарми дає свідомості можливість розвиватися, очищає почуття, разум та ум, що нарешті, гарантує щастя.

Вищою метою людини у матеріальному світі є справжнє щастя, яке досягається завдяки життю відповідно до задуму Творця.

Згідно з Ведами, задум Всевишнього у тому, щоб люди, прагнучи щастя, шукали Знання, усвідомлювали його, вчилися творити, пізнали свою духовну природу.
Глибоке та зростаюче щастя людини – це його нагорода.

ДХАРМА І ПРИРОДА ЛЮДИНИ

Людина має подвійну природу: духовну (атма, душа) та матеріальну (фізичне тіло). Тому Дхарма завжди складається із двох частин – Духовної та Матеріальної.

Кожна людина має своє уявлення про енергії Світобудови (Вищі сили).
На санскриті така вистава називається Ішта-Девата, тобто обране божество або той спектр енергій Всевишнього, якому відповідає атма (душа).
Стикаючись з цим спектром (божеством), людина прогресує найефективніше.

Розуміння душі дозволяє вибрати відповідний шлях духовного розвитку.
Всі шляхи важливі і доповнюють один одного, але серед них є один, більш значимий.
Наслідки незнання Ішта-Девата тяжкі. прикладів тисячі.
Багато хто вкладає сили, але десятки років не просувається у своїх практиках.

Друга частина природи людини визначає те, як вона діє. Це відбиває устремління душі як певного устрою енергетичної системи людини.

Існує 4 основні структури психіки:

1. Шудра, коли психіка спрямована на взаємодію з матерією (ремісники, творці),
2. Вайша - психіка спрямована на організацію процесів (бізнесмени та фермери),
3. Кшатрій - психіка спрямована на організацію інших людей (управлінці та воїни),
4. Брамін - психіка спрямована на взаємодію з Всевишнім (Вчені та наставники).

Розуміння свого Ішта-Девата (прояви Всевишнього) та структури психіки (способу діяти) лежить в основі Дхарми кожної людини.

Без усвідомлення та прийняття двох цих складових природи людини говорити про досягнення всеосяжного щастя неможливо.

СВІДОМІСТЬ. МЕТА

Людина це Свідомість. Свідомість складається із знання. Є лише одне питання - Якої якості Знання наповнюють Вас? Хто його сформував?

Дхарма та її перша похідна – Велика Мета – формує призму свідомості, через яку душа розглядає всю Світобудову.
Чим вище і далі мета, тим чистіша від миттєвих очікувань призма.

Приклад матеріальних цілей:

- Якщо метою є кар'єра, то проблема на роботі принесе біль, оскільки така мета знаходиться поза полем впливу. А людина залежна від зовнішніх подій.
- Якщо метою є відносини, то людина чутлива до настрою партнера, але її настрій поза впливом. Людина залежна, тому що призма затьмарена очікуваннями.
- Якщо гроші, це так само несприятливо, оскільки гроші залежать від долі та кон'юнктури.

Те саме ми можемо говорити і про здоров'я, тому що на нього впливає фактор часу.
Те саме стосується релігії, цей фактор перебуває під впливом керівників організації.

Формувати мету необхідно у межах поля впливу. Це характер та здібності.
Це дозволяє здобути незалежність і можливість для розвитку.

Дхарма практично має дві сторони.

Велику вищу мету та кілька приватних
- Це призначення,
- це покликання та борг.
Покликання є сприятливим, якщо його реалізація є ступенем великої мети.
Покликання має стати знаряддям Призначення

Велика мета має відповідати таким вимогам:

- відчуття радості від рішення йти до неї (відповідає призначенню),
- внутрішнє розслаблення, безпека (відповідність законам долі),
- довгостроковість і велич (немає необхідності поспішати і дає благість),
- розумність, готовність спиратися на поради мудрих (гармонія),
- мета знаходиться у межах поля впливу (дозволяє розвиватися без криз).

Відсутність будь-якого з пунктів – призводить людину до проблеми того чи іншого характеру. Відповідність великої мети зазначеним властивостям дає змогу взяти життя у свої руки.

Велика мета визначає світогляд та її чистоту.
Усі життєво важливі питання відтепер розглядаються через чисту свідомість.
Завдяки цьому людина здатна розрізняти важливе і другорядне.

Велика Мета змушує вивчати себе, шукати та усувати недоліки.
Для її досягнення людина впорядковує своє життя.
Велика Мета розкриває шлях, що дозволяє розвиватися найсприятливішим чином.

Ціль не повинна бути чужою, не повинна виходити за поле впливу і повинна радувати.

Зовнішнє життя визначається кармою, яка вже напрацьована. Її записано у свідомості. Неможливо миттєво змінити її, але можна вдосконалювати свідомість та характер

ЗНАННЯ ТА ВИХОВАННЯ

Спроба досягти мети (здоров'я, відносини, успіху, удачі, щастя та інше) без знання про неї та достовірного знання про шляхи її досягнення приречена на провал.
Все одно, що глухонімий в Парижі шукатиме зоомагазин без карти.

Завдання гарного виховання і освіти полягає не в тому, щоб донести до людини масу фактів і навчити її застосовувати свої здібності, але ще в юності познайомити його з законами долі та світобудови, а також розвинути в ньому добрі риси характеру настільки, щоб вона змогла сама усвідомити своє призначення та вибрати свій шлях.

Тоді всі інші науки, необхідні йому для мети, він вивчатиме самостійно.

З 12-13 років для кожної молодої людини приходить час вибору першої мети в житті. Не усвідомивши її зараз, підліток відчуватиме безглуздість свого існування.

Не володіючи Знанням, молоді люди не здатні усвідомити важливість розвитку власних рис характеру, як наслідок, дуже рідко знаходять своє покликання.

Тоді замість вибору відповідно покликанню, високій меті, вибирають дрібну із стандартного набору, нав'язаного суспільством.

В результаті, замість спрямованого та яскравого життя вони проживають порожнє та безглузде. Вони впадають у сплячку. З дітей виростають безликі істоти.
Вони готові вбивати себе алкоголем, наркотиками, аби не відчувати порожнечу життя.

Після п'ятдесяти, людина, не володіючи Знанням, але отримавши життєвий досвід, здатна зрозуміти всю марність свого життя. Замість мудрої та щасливої старості його життя може перетворитися на жах хвороб, жалю та розчарувань.

Прийняття Знання найчастіше стає можливим з кількох причин:

- через глибоке страждання (найчастіша причина в Калі йугу)
- через страх перед стражданням
- через страх перед невідомим, тобто, абсолютною мінливістю матеріального світу
- через страждання близьких та бажання допомогти їм

То людина сприймає його разумом, а не умом, і може досягти повноти розуміння. Бажання допомагати у людини з'являється при розвитку добрих рис характеру.
Якщо ж такого бажання немає, то людина приймає Знання до відома, але не усвідомлює його.

СТУПЕНІ ДОСЯГНЕННЯ ЩАСТЯ. ВИДИ ЩАСТЯ.

Самовдосконалення - це пошук повного щастя на високих рівнях свідомості.

Сім ступенів веде людину від одного виду щастя до іншого. Від того, в чому він бачить його, в якому із семи енергоцентрів більше часу перебуває свідомість, залежить доля.

- *Анна-майя-коша (анна - їжа)* - рівень тваринного свідомості, розрізнення лише на рівні "їстівне неїстівне".

  Це тваринна, не цивілізована форма життя на інстинктах. Людина бачить себе тілом.

  Ідея такої людини – я найкращий, я маю цим заволодіти чи від цього захищатися.

  Щастя - у задоволенні тіла: безпека, достаток, ситість та секс.

  Почуття, породжені тілом (егоїзм, жадібність, бажання, гнів, заздрість, божевілля) роблять людину незадоволеною.
  Тіло старіє, людина відчуває страх смерті, хвороби та невдачі.
  Людина на цьому етапі, згодом зазнає колосальних страждань.

  Для такої людини справжньою метою є подолання тваринного початку, упокорення надмірного хибного его, страху. Виховання хороших якостей характеру.
  Гармонізація нижнього енергоцентру.
  Основний інструмент зростання - слідування своїй Дхармі.

- *Прана-майя-коша (прана - життєва енергія)* - рівень цивілізації із суспільними

правилами (я маю право на життя, і ти маєш право на життя).

Це рівень сучасної матеріалістичної цивілізації, з урахуванням почуттів. Людина бачить щастя у враженнях, енергії, у русі, подорожах та свободі тіла.

Головна цінність – здоров'я та задоволення почуттів.

Але тіло старіє, і для вражень дедалі менше сил.

Необхідно зрозуміти, що справжня свобода – це свобода від непотрібних чи нав'язаних бажань. Кожне бажання потрібно вміти спокійно оцінити, усвідомити та після цього вирішити

Для такої людини справжньою метою є приборкання бажань, реалізація високих стосунків. Гармонізація другого енергетичного центру.
Основний інструмент зростання – дотримання своєї Дхарми та практика Карма-йоги.

- *Мано(гйана)-майя-коша* (Гйана – знання) – рівень інтелігенції.
  Така людина асоціює себе зі своїм умом.

  Його щастя у вивченні нової інформації, слави, багатства. Він здобуває освіту, досвід, збирає інформацію, обмінюється нею з іншими.
  Але він не знаходить відповіді на запитання – навіщо він це робить?

  Головна цінність – знання.

  На відміну від тіла розум не старіє, людина в старості може відчувати задоволення. Він може відчути прагнення до істинного Знання та бажання знайти наставника.
  Тоді, можливо, він почне дивитись на світ очима Знання. І якщо він перестане довіряти очам свого тіла, у нього з'явиться шанс побачити світ таким, яким він є.

  Для такої людини справжньою метою є гармонійна реалізація сил, волі. Розвиток розуму. Знання. Третій енергетичний центр.
  Недостатньо неусвідомлено практикувати Дхарму.
  Необхідно використовувати ще три інструменти зростання – Карма, Г'яна та Бхакті-йога.
  Основна роль Карма-йога – дозволяє накопичити удачу, необхідну для зростання.

- *Вігьяна-майя-коша (Вігьяна - реалізація, усвідомлення)* – перехідний рівень між матеріальним та трансцендентним, рівень поступового зречення від матерії.

  Тут людина усвідомлює себе як частину світобудови, перебуває у пошуку сенсу життя.
  Він поступово набуває усвідомленості і прагне бачити світ як бачать його Знання.

  Головна цінність – свобода.

  Розуміння Знання починається зі зречення матеріальних уподобань і з розуміння, що матеріальний достаток - це лише засіб, але не мета.
  До необхідності стикатися з матеріальними коштами він ставиться із почуття обов'язку.
  Щастя він знаходить у безкорисливому коханні та житті для щастя інших.

  На початковому етапі така людина може виглядати як черствою, їй може бути не цікавий сон, їжа або секс, його менше хвилює те, що відбувається навколо.
  Його хвилює, ставлення до людей, чи все він робить відповідно до законів світобудови.

  Людина піднімається на цей рівень, коли усвідомлює, що він не кращий за інших,
  і приймає закон справедливості, а значить свою долю.

Тоді з'являється смиренність, співчуття, бажання служити і безкорислива любов.

Безліч мудреців тільки під кінець життя змогли піднятися на цей рівень і смиренно погоджувалися з тим, що безсилі зрозуміти світобудову. "Я знаю, що нічого не знаю".

Але неможливо піднятися на цей рівень без набуття достатнього рівня благочестя. Благочестя - це ознака зрілості, протилежність прив'язаностей перших трьох ступенів, оскільки благочестива поведінка безкорислива. Щастя лише там, де немає користі. Користь - це джерело напруги та дисгармонії, а значить страждання.

Якщо раніше, на перших трьох рівнях, усі думки людини народжувалися як реакція на зовнішні події, то зараз, перебуваючи в усвідомленому стані, вона здатна сама створювати їх і дивитися на світ крізь них, і вже світ реагує на її думки.

Джерело щастя для нього в ньому самому, його називають нестримним оптимістом.
Він незалежний від інших, оскільки набагато менше, ніж вони залежить від матеріального світу. Для такої людини справжньою метою є набуття гармонії.
Реалізація знань. Безумовне кохання. Усвідомленість.

Це гармонізація четвертого енергоцентру.
Важливими є три інструменти зростання – Карма-йога, Г'яна-йога та Бхакті йога.

- *Ананда-майя-коша (ананда - блаженство)* – пошук існування поза матерією.

  Головна цінність – відносини із Всесвітом, Всевишнім. Для такої людини справжнє щастя в житті – це служіння істині, Всесвіту, Богу, іншим людям.

  Така людина контактує лише зі щастям, вона весь час перебуває у духовному трансі.

  Від матеріального світу йому не потрібно нічого. Така людина може виконувати свої обов'язки перед оточуючими. Він дуже дорогий для багатьох – духовний наставник.

  Він сприймає усіх, як душі, бачить вічність, любов, не перестає дивуватися і допомагати.

  Істинною метою є прагнення до істини, пошук гармонії та Бога.
  Це гармонізація п'ятого енергетичного центру.

  З трьох інструментів зростання – особливу роль набуває бхакті-йога.

- *Самадхі – чиста свідомість.*

  Завдяки розвитку своїх якостей характеру, інтуїції, повному підпорядкуванню розуму власної духовної волі, така людина бачить минуле та майбутнє.
  Він може впливати на світобудову, він бачить все, зіткане з енергій.

  Для такої людини справжньою метою є набуття Свідомості свідка. Усвідомлення задуму автора. Шостий енергетичний центр.
  На цьому рівні особливу роль відіграють різні духовні практики.

- *Злиття з Всесвітом, Всевишнім, повернення у духовний світ.*

  Найвірніший спосіб піднятися на кожен наступний рівень - це запозичити у більш розвиненої людини або святого писання (Знання) її концепцію та відчуття щастя.

  Можливо, вдасться змінити розуміння щастя на вище, коли людина почне слідувати обраним принципам із задоволенням, а задоволення і радість вона зможе відчувати саме

від нового відчуття щастя.

У більшості випадків, протягом життя людина з народження, з першого ступеня піднімається до того, на якій він завершив попереднє життя, і здатний перейти на наступний рівень.

Кожна людина на шляху духовного розвитку проходить усі ці рівні.

РОЗДІЛЕННЯ ЦІЛЕЙ ЗА РІВНЯМИ ВАЖЛИВОСТІ

Відповідно до того, що висока духовна мета приносить у життя більш високе та повне щастя, ніж будь-яка матеріальна, і потрібно розставляти життєві пріоритети.

Висока духовна (не егоїстична) мета має бути Вищою.
Життєво важливими, але менш значущими є цілі, які ведуть до духовної мети. Менш важливими, але значущими, цілями є матеріальні цілі.

Від рівня поставленої людиною мети залежить рівень насиченості її життя. Висока ціль дозволяє відчути більше щастя. А, щастя любителя сексу не може піднятися вище за пояс. Таке щастя легко оцінити з високої позиції, але не навпаки

Вища мета людини – пошук Знання, вищої істини, гармонії та Бога.

Така людина хоче розібратися у всьому. Чим глибше людина осягає світ, тим щасливішим він стає, оскільки він контактує з великим щастям.

Залежно від стану свідомості та енергетики Вища мета має сім проявів:

- Єднання зі Світобудовою, Всевишнім, звільнення від матеріального світу.

- Чиста Свідомість – у стані свідка, людина спостерігає життя як кінострічку, не прив'язуючись до неї. Свідомість встановлює зв'язок з параматмою, Богом і наділяє людину чистим щастям, робить її незалежною від світу.

- Прагнення істини, пошук гармонії, Бога, духовних Знань, знання причин.

- Безумовне кохання. Гармонія Его та світу. Перехід до ласки. Усвідомленість.

- Розвиток разума, вивчення Знання та Законів Світобудови з метою знайти щастя.
  Разум важливий, оскільки життя будується довкола віри разуму в якийсь вид щастя.
  Якщо ми не замислюємося про мету життя, ми підпорядковані Его.

- Вивчення відносин та практика високих відносин. Виховання характеру.
  Людина розвивається у суспільстві. У відносинах він шліфує власний характер.
  У важкі періоди життя лише знання законів та обов'язків, а також виконання свого обов'язку перед суспільством та сім'єю дозволяють людині вистояти.

- Очищення надмірного его.
  Його людину, гордість у сучасному світі набули надмірного значення.
  Вони створюють ілюзію світу, приховують світобудову.

Життєво важливі цілі:
- Діяльність відповідно до Дхарми. Дозволяє рухатися до Вищої мети.
- Порятунок від прив’язаностей, від причин занепокоєнь в умі та втрат енергії.
- Підтримка психічного та фізичного здоров'я. Самовдосконалення.

Важливі цілі:

- Зайняти положення відповідно до покликання (талант) - допомагає розвитку.
- Освіта, за природою розуму, зайняти себе працею відповідно до освіти
- Правильно, згідно з Законами Світобудови, організувати своє особисте життя.
- Розвиток здібностей керувати інтуїцією, розумом, почуттями та тілом.

Дев'яносто відсотків людства вважає ці цілі важливими, не підозрюючи що є життєво важливі цілі і важливі цілі.
Правда дивно, що вони потім запитують: чому я нещасливий?

Приклад матері, яка бачить мету в дочці, і таким ставленням робить з неї егоїстку, втрачає спочатку незадоволеного чоловіка, потім дочку, що подорослішала, і стає нещасною.

Людина повинна перебувати в контакті з метою та отримувати щастя на шляху до неї від неї. При цьому щастя стає більшим, що вищою є мета.

ФОРМУВАННЯ ЦІЛІ

Глобальні цілі завжди є продовженням діяльності у минулому.
Не плутайте їх із бажаннями досягти статусу чи успіху, такі наміри приносять біль. Такі базові бажання, безпечні для карми, потрібно і можна реалізовувати їх як рівні на шляху до своєї Великої мети, це дозволяє не прив'язуватися до них надмірно.

Цілі мають бути недосяжні чи досяжні не в цьому житті – тоді все просто, немає суєти, прив'язаності до результатів, заздрощів, є найвища мета та чистий розвиток.

Коли Дхарма, Велика мета усвідомлена Ви, наповнюєтеся енергією, ентузіазмом, щастям і прагнете до неї, але це не означає, що Ви здатні вибрати найкращий шлях.

На цьому етапі важливо не втручатися розумом, намірами прийняття рішень.
Це рівнозначно тому, щоб вставляти палки в колеса своєї долі.
Світобудова, потік покаже шлях, лише трохи терпіння.

На сході це Дао (Дао не синонім Дхарми, а частина) - людина подумки поміщає себе в стан досягнутої мети і, якщо стан свідомості, що виник, сприятливо узгоджується з його душевним настроєм, кармою, це його шлях.

Поглянувши на свій шлях з точки зору його завершення – людина чітко розрізняє які її кроки відповідають шляху, а які ні (це коли людина приймає свій шлях)

Дао небезпечно, коли звикнувши до радості шляху, людина легко стає його рабом, забуваючи про необхідність оновлювати свої цілі (тому Крішна в Гіті і повторює не прив'язуйтесь, не прив'язуйтесь, не прив'язуйтесь ні до поганого, ні до доброго).

Необхідно зрозуміти:

- Будь-які цілі, навіть великі - це лише засіб для розвитку здібностей.
- Будь-які здібності – це лише потенціал для досягнення щастя.
- Звичка вільно віддавати здібності, кохання, знання, час, сили - це щастя.
- Важливо не те, ким стати, тому що це ілюзія, важливим є те, що Ви здатні дати незнайомцю, тому що це і є щастя.

- Кар'єра полягає не в посаді, а в розвитку здібностей і бажанні віддавати.

Я бачу свою велику мету.
Вона світить, як Сонце, вона сяє і підноситься, як Кайлаш у ясний день.
Вона прекрасна і недосяжна. Вона з майбутнього, можливо, з наступного життя.
Вона така висока, що перебуваючи в лісі або в яру життя, я все одно бачу її.
Кожна клітинка мого тіла, кожна струна душі прагне її.
Я бачу себе і відчуваю себе в момент злиття з нею.
Я ясно відчуваю свої недоліки, які потрібно змінити задля досягнення мети.
Я усвідомлюю здібності, які мені належить розвинути.
Я чітко бачу шлях до неї перед собою. Я розрізняю кожен камінчик на цій дорозі.
Дещо далі легкий туман, але я твердо знаю, що шлях уже прокладений.
Я вже щасливий лише від усвідомлення грандіозності моєї мети.
Кожен крок на шляху приносить радість у серці.
Я спокійний, немає потреби поспішати.
Гроші, нерухомість, статус - все це минуще, але моя мета така висока і така сильна, що все це гасне перед нею. Я готовий діяти та змінюватися.
Я готовий стати досконалою людиною, яка здатна досягти цієї Великої мети.
Щоранку я прокидаюся з думкою про неї. Кожен світанок показує мені мої кроки.
Щонеділі я до дрібниць бачу шлях на найближчий тиждень, а щосуботи сам шлях запитує мене: «А чи зробив ти все можливе, щоб йти до мети?»
Щохвилини я відчуваю, що стаю ближче.

Еволюція цілей і щастя

Починаючи з 12–13 років, коли людина готова відірватися від батьків, її свідомість поступово піднімається на більш високі енергетичні центри.
Кожен новий центр захоплює його разум та сутність.

Відсутність у дитини Знання означає її не готовність до соціального життя.
Вона має чітко усвідомлювати, які цілі тимчасові, а які довгострокові та важливі.
Інакше наслідки такого життя непередбачувані.

Наприклад, дівчинка через надмірне самолюбування прив'язується до свого тіла.
Як наслідок, її психіка спрямована на тіло, вона готова робити все для нього та заради нього. Ця прихильність може призвести до тяжких наслідків.
Оскільки метою дівчини стало тіло, замість роботи над характером і вдосконаленням вона може почати працювати тільки над тілом.
В результаті вона може потрапити в погану компанію, де найбільше цінують зовнішність і де вона зможе її демонструвати. Наслідком може стати моральна деградація. Якщо ж ціль вірна, все життя сприятливо вибудовується навколо цієї мети.

Чагарник, що має невисоку мету, гине першим, коли сонця недостатньо.
Дерево, спрямоване нагору, маючи високу мету, розпускає свою крону високо вгорі. Але якщо на дерево вплинути, воно може рости, як чагарник.
Часто люди у світі під впливом суспільства не реалізують свою долю. Чим вища мета, тим більше щастя сприймається, і менше залежить від обставин. Людина має чітко усвідомлювати, які цілі є тимчасовими, які основними. Прийняття високої мети, як основної, дозволить не прив'язуватися до проміжних.

РЕЗЮМЕ

Види щастя.
- Анна-майя-коша (анна - їжа) - рівень тваринної свідомості, "їстівне не їстівне".
- Прана-майя-коша (прана - життєва енергія) - рівень цивілізації з суспільними правилами (я маю право на життя, і ти маєш право на життя).
- Мано(гйана)-майя-коша (знання) - рівень інтелігенції. Асоціює себе з разумом.
- Вігьяна-майя-коша (вігьяна - реалізація, усвідомлення) – перехідний рівень між матеріальним і трансцендентним, рівень поступового зречення від матерії.
- Ананда-майя-коша (ананда - блаженство) - пошук існування за межами матерії.
- Самадхі – чиста свідомість.
- Злиття з Всесвітом, Всевишнім, повернення до духовного світу.

Вища мета має сім проявів:
- Єднання зі Світобудовою, Всевишнім, звільнення від матеріального світу.
- Чиста Свідомість – у стані свідка, людина спостерігає життя як кінострічку, не прив'язуючись до неї. Свідомість встановлює зв'язок із параматмою, наділяє щастям.
- Прагнення істини, пошук гармонії, Бога, духовних Знань, знання причин.
- Безумовна любов. Гармонія Его та світу. Перехід до благості. Усвідомленість.
- Розвиток разуму, вивчення Знання та Законів Світобудови з метою знайти щастя. Разум важливий, оскільки життя будується довкола віри разуму в якийсь вид щастя.
- Вивчення відносин та практика високих відносин. Виховання характеру. Людина розвивається у суспільстві. У відносинах він шліфує власний характер.
- Очищення надмірного его. Его людини, гордість у сучасному світі, набули надмірного значення. Вони створюють ілюзію світу, приховують світобудову.

Життєво важливі цілі:
- Діяльність відповідно до Дхарми. Дозволяє рухатися до Вищої мети.
- Порятунок від прив’язаностей, від причин занепокоєнь в умі та втрат енергії.
- Підтримка психічного та фізичного здоров'я. Самовдосконалення.

Важливі цілі:
- Зайняти положення відповідно до покликання (талант) - допомагає розвитку.
- Освіта, за природою розуму, зайняти себе працею відповідно до освіти
- Правильно, згідно з Законами Світобудови, організувати своє особисте життя.
- Розвиток здібностей керувати інтуїцією, розумом, почуттями та тілом.

Необхідно ставити високі цілі, яких у рамках життя досягти неможливо

- Тільки така мета не буде нав'язана і повністю відповідатиме дхармі.
- Тільки тоді людина не сумніватиметься у проміжних цілях, оскільки «Високу» мета видно, і немає сумнівів у напрямку руху.
- Тільки тоді життя набуває сенсу в кожному моменті.
- Тільки такі цілі досить великі, і щоб не відбувалося з людиною, в якому б життєвому лісі він не блукав, мета підніматиметься над подіями.

- Тільки тоді, впавши, людина не зможе забути про неї.

- Тільки тоді ніхто ніколи не зможе перешкодити виконанню Дхарми.

- Тільки тоді людині немає потреби з кимось боротися чи конфліктувати, оскільки її мета поза цим життям, вона вже поза матеріальним світом.

- Тільки тоді людина не боїться життя, бо не має страху смерті.
  Той, хто має високу мету, не боїться смерті, його життя – лише частина великої долі, для якої необхідне це тіло.

- Тільки тоді, пішовши з життя і повернувшись, він зможе своїми слідами відновити його і продовжити шлях до мети.
  Але сліди здатні залишити лише ті, хто має високу мету.

- Тільки тоді він отримує можливість подорожувати за межі життя, він уже живе поза матеріальним світом.

Санатана Дхарма (вічна сутність природи) - це чотири ступені:

- Дхарма, Карма, - Чистота, Концентрація, - Свідомість, Потік, - Служіння, Любов.

Тільки знайшовши Дхарму і діючи відповідно до законів Всесвіту, духовний воїн набуває рішучості, цілеспрямованості, умиротворення і здатний удосконалюватися. Тільки очищення від уподобань та розвиток концентрації дає справжню свободу.

Тільки прагнення до усвідомленості та глибини сприйняття дозволяє бачити істину.

Тільки Всевишній виявить милість визволення.